

SOCIAL MOBILITET PÅ DE VIDEREGÅENDE UDDANNELSER

- UDVALGTE UDDANNELSERS EVNE TIL AT LØFTE STUDERENDE FRA LAVINDKOMSTFAMILIER

Udarbejdet af:

Kristian Thor Jakobsen, cheføkonom
Sebastien Bigandt, seniorkonsulent
Tobias Høygaard Lindeberg, udviklingschef

Udgivet juni 2021

Tænk tanken DEA
Fiolstræde 44
1171 København K
www.dea.nu

Indhold

Indledning	6
Data og metode	8
Uddannelser med den største sociale mobilitet	11
Social mobilitet på udvalgte uddannelser	14
Bilag: Regression i forhold til at tage højde for baggrundskaraktistika	19

01

Indledning

Indledning

Den danske velfærdsmodel er bl.a. kendetegnet ved gratis og lige adgang til uddannelse fra folkeskolen til gymnasiet og videregående uddannelser. Det er med til at understøtte, at alle med de rette faglige forudsætninger på papiret har mulighed for at uddanne sig på det niveau, som de ønsker og har evner til, uagtet deres socioøkonomiske baggrund. Netop mulighederne for uddannelse er en afgørende forudsætning for at sikre social mobilitet og bidrage til, at unge fra lavindkomstfamilier bliver løftet både uddannelses- og indkomstmæssigt sammenlignet med forældrene.

Flere undersøgelser har belyst den overordnede udvikling i samfundet inden for uddannelses- og indkomstmobilitet. Og der er indikationer på, at den sociale mobilitet målt på indkomst er blevet en smule forringet i de seneste 10-15 år¹. Dermed betyder forældres indkomstplacering mere for unges kommende indkomstplacering i dag, sammenlignet med hvad den gjorde for bare 10-15 år siden. DEA har ligeledes i en tidligere undersøgelse² afdækket i hvor høj grad, de tre forskellige videregående uddannelsesniveauer – erhvervsakademi-, professionsbachelor og universitetsbacheloruddannelserne – bidrager til at fremme social mobilitet, og i hvilken udstrækning unge fra lavindkomstfamilier bliver optaget på og fuldfører disse uddannelser. Derimod belyste undersøgelsen ikke, hvordan de enkelte uddannelser på de tre forskellige videregående uddannelsesniveauer bidragede til at understøtte social mobilitet.

Formålet med dette notat er netop at illustrere, hvordan man kan anvende information om socioøkonomisk baggrund til at se, hvordan social baggrund spiller ind i forhold til gennemførelse på tværs af uddannelser. Konkret belyser notatet den faktiske fuldførelse på udvalgte uddannelser blandt studerende fra lavindkomstfamilier, som bliver sammenholdt med den forventede fuldførelse, når der tages højde for en række bagvedliggende karakteristika hos de studerende, fx gymnasiekarakter og forældrenes uddannelsesniveau (se uddybning i afsnit om data og metode). Indledningsvist belyser notatet de 10 uddannelser på de forskellige uddannelsesniveauer med den største sociale mobilitet. Efterfølgende ses der nærmere på den sociale mobilitet på en række udvalgte uddannelser, herunder velfærdsuddannelserne (lærer, sygeplejerske, socialrådgiver og pædagog).

Undersøgelsen ligger i forlængelse DEAs tidligere undersøgelser om social mobilitet på de videregående uddannelser, herunder:

- "Social mobilitet på de videregående uddannelser" fra 2020. Undersøgelsen har bl.a. set på fuldførelsen for studerende med samme faglige forudsætninger (målt på gymnasiekarakterer), men med forskellig social baggrund. Derudover har undersøgelsen også belyst, om institutionerne har fokus på og konkret arbejder med at fremme social mobilitet på uddannelserne
- "Tendenser for social mobilitet og uddannelse" fra 2019. Undersøgelsen har set på udviklingen i både indkomst- og uddannelsesmobilitet i de senere år og ser på sammenhængen mellem de to indikatorer for social mobilitet.
- "Uddannelsernes rolle for social mobilitet" fra 2019. Undersøgelsen har fokus på andelen af færdiguddannede fra lavindkomstfamilier, og andelen fra denne gruppe, der bliver løftet op i topindkomstgruppen efter endt uddannelse.

¹ Se fx Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. 2020. Det er blevet sværere at klatre op ad indkomststigen fra bunden; Den Sociale Kapitalfond. 2018. Det er blevet sværere at gå fra bund til top i Danmark.; DEA 2019. Tendenser for social mobilitet og uddannelse

² Tænketanken DEA (2020): Social mobilitet på de videregående uddannelser

02

Data og metode

Data og metode

Analysen er baseret på registerdata fra Danmarks Statistik. Der er inkluderet alle personer, der fyldte 35 år i 2014-2018 og boede i Danmark tyve år tidligere. Denne tilgang er begrundet i, at langt de fleste personer er færdige med deres uddannelse på dette tidspunkt. Og hvis de ikke er, er der stor sandsynlighed for, at de heller ikke får en uddannelse senere hen. Hvis vi fx tog udgangspunkt i 30-årige, ville vi have en gruppe af personer, der stadig er i gang med den uddannelse, som de senere også fuldfører. Og da vi netop er interesseret i at se, om personer fuldfører en påbegyndt uddannelse eller ej i denne analyse, er valget faldet på 35-åriges uddannelseshistorik. Samme tilgang har desuden været anvendt i DEAs øvrige nylige analyser om social mobilitet.

Desuden er det en fordel at se på hele årgange, da vi så sikrer, at personerne i analysen har oplevet stort set det samme uddannelsessystem frem til og med deres videregående uddannelse. Dette er ikke muligt, hvis populationen i stedet er alle unge, der starter på en videregående uddannelse i et givent år. Samtidig er det også nemmere at fordele dem efter deres forældres indkomstniveau i barndommen, når de er vokset op på samme tid.

Ulempen ved denne tilgang er til gengæld, at vi ser på uddannelsesforløb, der kan være sket for en del år siden, og derfor afspejler resultaterne i denne analyse ikke de nyeste tendenser inden for de enkelte uddannelser. Med andre ord vil der være uddannelser og uddannelsesinstitutioner, hvor situationen i dag er anderledes, end det var på det tidspunkt, som vi ser på. Samtidig har institutionslandskabet ændret sig siden, at de første personer i populationen påbegyndte og fuldførte en videregående uddannelsen, herunder etableringen af erhvervsakademier og professionshøjskoler. Vi har derfor valgt at anonymisere de enkelte institutioner, da vi i denne analyse mere vil vise, hvordan man kan anvende denne slags information end at fremhæve en uddannelsesinstitution frem for en anden.

Ved hjælp af Komprimeret Elevregister (KOTRE) er personerne blevet registreret med samtlige gange, de er startet på en videregående uddannelse, samt om de fuldfører den pågældende uddannelse. Begge dele til og med deres 35. år. Dvs. at hvis personer starter på to videregående uddannelser, inden de fylder 36 år, optræder de to gange i datagrundlaget. Der er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opfølgelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

I forhold til universiteterne bliver der kun set på hvilke bacheloruddannelser, personerne starter på, da langt størstedelen af frafaldet sker på denne del af uddannelsen sammenlignet med kandidatdelen.

Populationen er derefter opdelt efter deres forældres indkomstniveau på det tidspunkt, hvor personerne selv var 15 år. På indkomstsiden er analysen baseret på lønindkomsten og nettooverskuddet fra egen virksomhed. Indkomsten er altså fokuseret på den del, personer opnår ved at være i beskæftigelse eller aktivt erhvervsdrivende. Indkomsten er opgjort som et treårigt gennemsnit for at minimere risikoen for, at opgørelsen bliver påvirket af tilfældige udsving i indkomsterne i enkelte år.

Hver årgang er efterfølgende inddelt i fem lige store grupper, kvintiler, baseret på deres forældres indkomst, og det er derefter kun personer, hvor forældrene havde blandt de 20 pct. laveste indkomster, der indgår i analysen. Denne gruppe er kaldt lavindkomstgruppen.

Analysen har som formål at belyse, hvordan unge fra familier med relativt lave ressourceniveauer klarer sig i det videregående uddannelsessystem i forhold til fuldførelse. Forældrenes indkomstniveau bliver således brugt til at definere, om en given person er vokset op i en relativ ressourcestærk eller -svag familie (For uddybning af indkomst- og uddannelsesniveau som indikatorer for social mobilitet, se fx DEA 2019. "Tendenser for social mobilitet og uddannelse").

Eftersom der er inkluderet alle personer, som fyldte 35 år i 2014-2018, betyder det også, at der indgår personer i populationen, der har færdiggjort en videregående uddannelse før reformen i 2007 og etableringen af erhvervsakademier og professionshøjskoler, hvor fx. korte videregående uddannelser blev udbudt på erhvervsskoler. For overskuelighedens skyld er populationen inddelt i forhold til den nuværende struktur med erhvervsakademier, professionshøjskoler og universiteter. Det betyder også, at konklusioner fra denne analyse ikke nødvendigvis er et udtryk for aktuelle forskelle i de pågældende uddannelser.

Analysen prøver også at tage højde for, at de studerende fra lavindkomstgruppen ikke nødvendigvis er ens, når det kommer til fx deres adgangsgivende karaktersnit eller gymnasiale uddannelse. Derfor bliver der opstillet en simpel regressionsmodel (se bilag), der estimerer den forventede sandsynlighed for at fuldføre en videregående uddannelse på baggrund af faktorer som fx køn, gymnasiekarakterer, forældrenes uddannelsesniveau og alder ved studiestart. De enkelte uddannelsers forventede fuldførelsesprocent tager altså højde for forskelle i disse bagvedliggende karakteristika hos de studerende, men tager ikke højde for strukturelle forskelle mellem de forskellige uddannelser og uddannelsesniveauer.

03

Uddannelser med den største sociale mobilitet

Uddannelser med den største sociale mobilitet

I dette kapitel ses der nærmere på de uddannelser, der i den analyserede periode klarer sig bedst i forhold til at understøtte studerende fra lavindkomstfamilier. Helt konkret er medtaget de uddannelser, der har størst positiv forskel mellem faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører påbegyndt uddannelse, når der tages højde for bagvedliggende karakteristika hos denne gruppe af studerende. I det følgende gennemgås top-10 for:

- Erhvervsakademiuddannelser
- Professionsbacheloruddannelser
- Universitetsbacheloruddannelser

For erhvervsakademiuddannelserne er det interessant, at handels- og markedsføringsøkonomuddannelserne på tre forskellige institutioner i den analyserede periode hører til blandt de 10 uddannelser på det niveau med den største positive forskel på mellem 14-22,5 procentpoint, som det fremgår af tabel 1. Derudover er der to andre uddannelser inden for det økonomisk-merkantile område blandt uddannelserne i top-10, herunder finansøkonom og serviceøkonom. For de resterende uddannelser i top-10 er der en spredning i fagområder.

Tabel 1 // De 10 erhvervsakademiuddannelser, der har haft størst positiv forskel mellem faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, som fuldfører påbegyndt uddannelse

Uddannelse		Faktisk	Forventet	Forskel
Handels- og markedsføringsøkonom mv.	1	80,0%	57,5%	22,5
Installatør af stærkstrøms- og vvs-teknik	2 (Udbudssted A)	75,0%	54,9%	20,1
Handels- og markedsføringsøkonom mv.	3 (Udbudssted A)	81,8%	62,4%	19,5
It-uddannelser	4 (Udbudssted A)	73,3%	55,6%	17,8
Handels- og markedsføringsøkonom mv.	5	73,1%	59,1%	14,0
Laborant	6	71,9%	59,4%	12,4
Finansøkonom mv.	7	65,7%	55,1%	10,6
Jordbrugsteknologisk	3 (Udbudssted B)	68,0%	59,8%	8,2
Tele-, data- og it-teknologi mv.	2 (Udbudssted B)	48,0%	41,3%	6,7
Serviceøkonom mv.	4 (Udbudssted B)	67,6%	61,0%	6,7

Note: Benævnelserne på uddannelserne i tabellen er beskrevet, som de fremtræder i Danmarks Statistik.

Der er kun inkluderet enkeltuddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 25 personer skal være fra lavindkomstgruppen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

For professionsbacheloruddannelserne har uddannelsen i tandplejer og klinisk tandteknik ved institution 1 den største positive forskel på 22,6 procentpoint efterfulgt af maskinteknisk uddannelse ved institution 2 med en positiv forskel på 22,5 procentpoint, som det fremgår af tabel 2. Derudover kan det fremhæves, at pædagoguddannelsen på fem forskellige udbudssteder er blandt top-10. For de resterende uddannelser i top-10 er der en spredning i fagområder og uddannelsesinstitutioner.

Tabel 2 // De 10 professionsbacheloruddannelser, der har haft størst positiv forskel mellem faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, som fuldfører påbegyndt uddannelse

Uddannelse	Institution	Faktisk	Forventet	Forskel
Tandplejer og klinisk tandteknik	1	84,9%	62,3%	22,6
Maskinteknisk i øvrigt	2	76,0%	53,5%	22,5
Pædagog	3 (Udbudssted A)	77,3%	55,1%	22,2
Bygningskonstruktør	4	72,1%	50,0%	22,1
Ergo- og fysioterapeut	5 (Udbudssted A)	85,7%	63,7%	22,0
Pædagog	6	85,0%	63,6%	21,5
Pædagog	7	81,4%	60,0%	21,4
Socialrådgivning og -formidling mv.	3 (Udbudssted B)	87,1%	66,1%	21,0
Pædagog	3 (Udbudssted C)	74,1%	54,8%	19,3
Pædagog	5 (Udbudssted B)	77,8%	58,6%	19,2

Note: Benævnelserne på uddannelserne i tabellen er beskrevet, som de fremtræder i Danmarks Statistik.

Der er kun inkluderet enkeltuddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 25 personer skal være fra lavindkomstgruppen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

Ser man på top-10 uddannelser på universitetsbachelorniveau, har designeruddannelsen på institution 1 den største positive forskel på 20,3 procentpoint mellem faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører påbegyndt uddannelse. En anden kunstnerisk uddannelse i top-10 er arkitekturuddannelsen på institution 2 med en positiv forskel på 14,1 procentpoint. Hovedparten af de øvrige uddannelser i top-10 er inden for humaniora og samfundsvidenskab. I den sammenhæng er det interessant, at psykologi på tre institutioner alle er i top-10. Derudover kan det fremhæves, at de sundhedsvidenskabelige, tekniske og naturvidenskabelige er repræsenteret ved medicin og naturvidenskab uden nærmere angivelse.

Tabel 3 // De 10 universitetsbacheloruddannelser, der har haft størst positiv forskel mellem faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, som fuldfører påbegyndt uddannelse

Uddannelse	Institution	Faktisk	Forventet	Forskel
Designer	1	89,3%	68,9%	20,3
Journalistik	2	81,8%	66,4%	15,4
Arkitektur	3	83,9%	69,8%	14,1
Psykologi	4	81,8%	70,3%	11,5
Kommunikation og formidling	4	74,2%	63,5%	10,7
Psykologi	5	84,1%	73,4%	10,6
Psykologi	6	81,4%	71,7%	9,8
Humanistisk uden nærmere angivelse	7	72,2%	65,0%	7,2
Medicin	5	76,9%	69,6%	7,2
Naturvidenskab uden nærmere angivelse	6	72,9%	66,1%	6,8

Note: Benævnelserne på uddannelserne i tabellen er beskrevet, som de fremtræder i Danmarks Statistik.

Der er kun inkluderet enkeltuddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 25 personer skal være fra lavindkomstgruppen.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

04

Social mobilitet på udvalgte uddannelser

Social mobilitet på udvalgte uddannelser

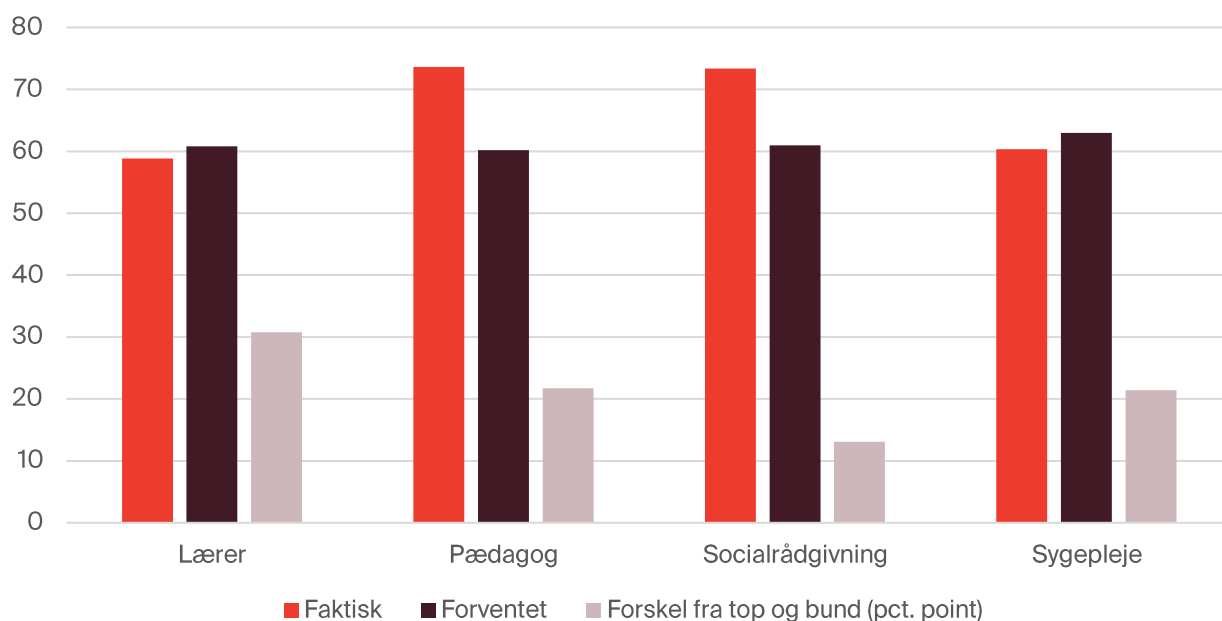
I dette kapitel gennemgås en række udvalgte uddannelser. I første omgang ses der nærmere på velfærdsuddannelserne: Lærer, pædagog, socialrådgiver og sygeplejerske. Disse uddannelser hører til blandt de mest søgte videregående uddannelser. Med hensyn til læreruddannelsen ligger den faktiske fuldførelse for studerende fra lavindkomstfamilier en smule under den forventede fuldførelse, som det fremgår af figur 1. Der er dog væsentlige forskelle mellem de enkelte udbudte læreruddannelser i forhold til i hvor høj grad, at studerende fra lavindkomstfamilier formår at fuldføre uddannelsen. Således er der 30 procentpoint forskel mellem den læreruddannelse, der klarer sig hhv. bedst og dårligst i forhold til faktisk og forventet fuldførelse.

Når det gælder pædagoguddannelsen, klarer den sig godt med hensyn til at understøtte studerende fra lavindkomstfamilier. Her er den faktiske fuldførelse 74 pct., hvilket ligger en del over den forventede fuldførelse på 60 pct. Der er dog variationer mellem de enkelte pædagoguddannelser, hvor forskellen mellem top og bund er 22 procentpoint.

Socialrådgiveruddannelsen klarer sig ligeledes bedre end forventet. Her er den faktiske fuldførelse 73 pct., mens den forventede er 61 pct. Derudover er uddannelsen den af velfærdsuddannelserne med den mindste forskel mellem top og bund på 13 procentpoint.

Sygeplejerskeuddannelsen har en faktisk fuldførelse på 60 pct., som dermed ligger under den forventede fuldførelse på 63 pct. Her er der også variationer mellem de enkelte uddannelser, hvor forskellen mellem top og bund er 21 procentpoint.

Figur 1 // Andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører påbegyndt professionsbachelor (pct.)

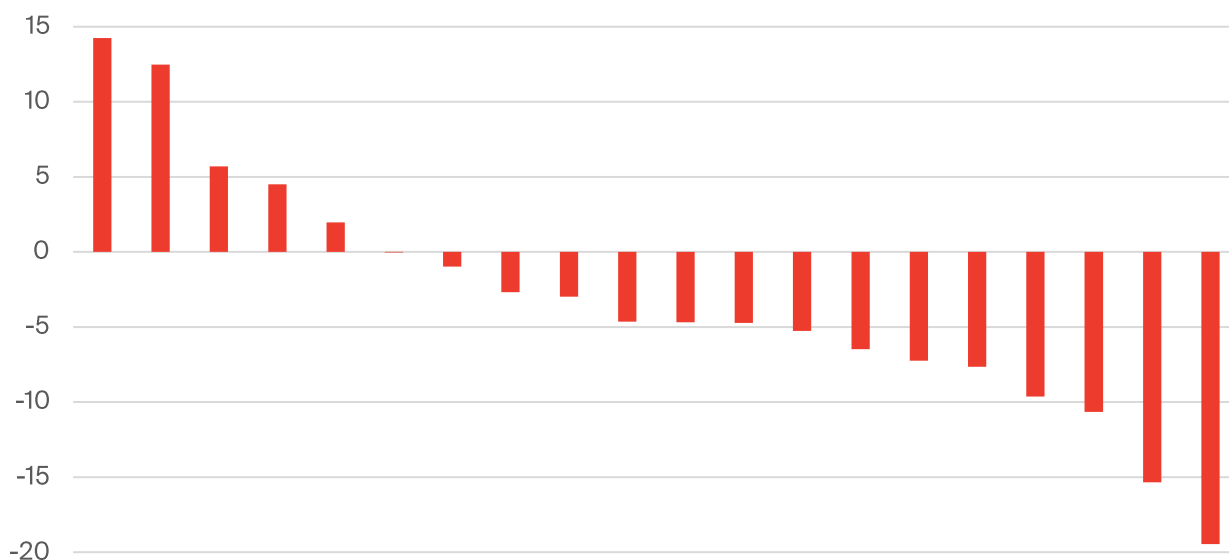

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

Anm.: Forskellen mellem top og bund er beregnet ved at tage gennemsnittet af forskellen mellem faktisk og forventet fuldførelse for de to uddannelser, der har henholdsvis den største og mindste forskel mellem de to.

Til at illustrere hvordan den sociale mobilitet kan variere på samme uddannelse, er læreruddannelsen medtaget som eksempel. I nedenstående figur er det belyst, hvordan de enkelte udbudssteder, der udbyder læreruddannelser, klarer sig, når der ses på forskellen mellem den faktiske og forventede andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører. Som det fremgår af figuren, er der en relativ stor spredning, hvor den enkelte læreruddannelse, der klarer sig bedst, har en positiv forskel på 14 procentpoint, mens læreruddannelsen der klarer sig dårligst, har en negativ forskel på -19 procentpoint. De fleste af læreruddannelserne har i den analyserede periode en faktisk fuldførelse, der ligger under den forventede fuldførelse.

Figur 2 // Forskel på faktisk og forventet andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører på-begyndt læreruddannelse (procentpoint)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

I det følgende er medtaget udvalgte universitetsbacheloruddannelser: Medicin, psykologi, jura og statskundskab. Disse uddannelser er medtaget, da de er kendetegnet ved, at de hører til blandt de mest søgte universitetsbacheloruddannelser og samtidig karakteriseret ved høje adgangskvotienter. Uddannelserne klarer sig forskelligt, når det gælder den faktiske og forventede andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører.

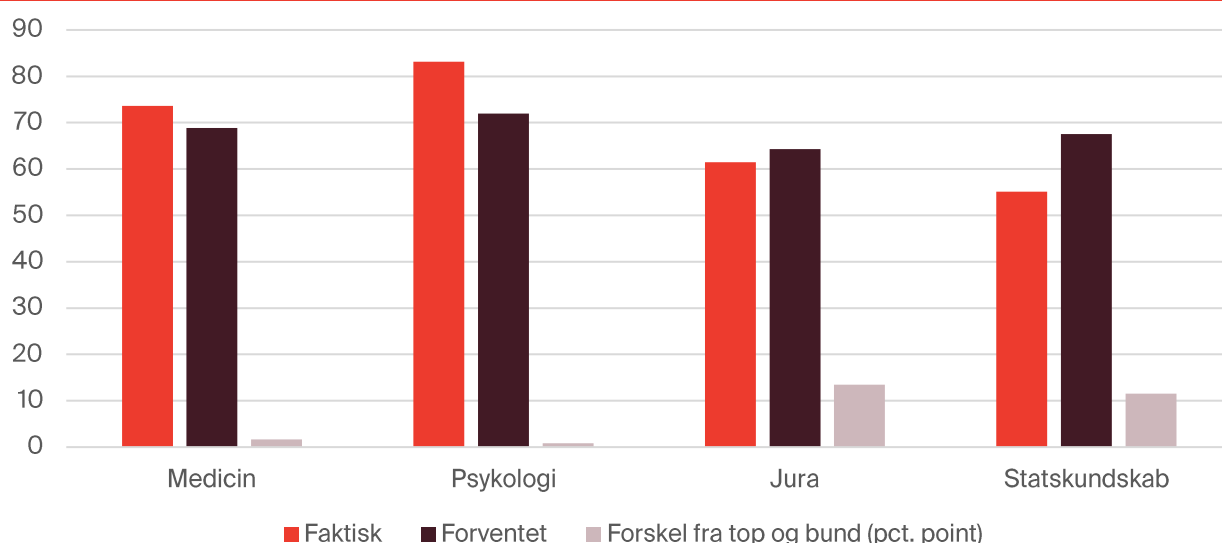
Den faktiske fuldførelse på medicinuddannelsen er samlet set 74 pct., mens den forventede fuldførelse er 69 pct., som det fremgår af figur 3. Der er kun marginal forskel i forhold til, hvordan de enkelte medicinuddannelser klarer sig, når det gælder faktisk og forventet fuldførelse.

Psykologi er den af uddannelserne, der klarer sig bedst. Her er den faktiske fuldførelse blandt studerende fra lavindkomstfamilier 84 pct., mens den forventede fuldførelse er 72 pct. Her er forskellen mellem de enkelte psykologiuddannelser ligeledes marginal.

På jurauddannelsen er den faktiske fuldførelse en smule mindre end den forventede uddannelse, mens forskellen mellem de enkelte jurauddannelser, der klarer sig bedst og dårligst i forhold til faktisk og forventet fuldførelse er 13 procentpoint.

Statskundskab er den uddannelse med den største negative forskel mellem faktisk og forventet fuldførelse med hhv. 55 pct. og 68 pct. Her er der også variationer mellem de enkelte uddannelser, hvor forskellen mellem top og bund er 12 procentpoint.

Figur 3 // Andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører påbegyndt universitetsbachelor (pct.)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

Anm.: For medicin indgår uddannelserne på to institutioner i figuren. Medicin udbydes også på to øvrige institutioner, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

For psykologi indgår uddannelserne på tre institutioner. Psykologi udbydes også på en fjerde uddannelsesinstitution, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

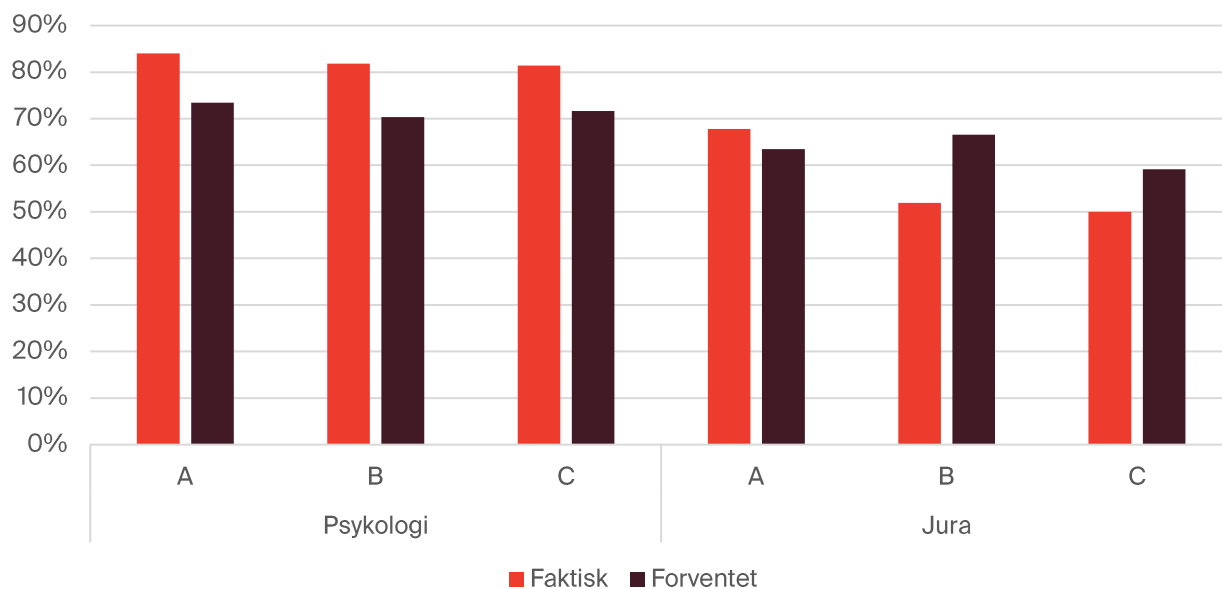
For jura indgår uddannelserne på tre institutioner i figuren. Jura udbydes også på en fjerde uddannelsesinstitution, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

For statskundskab indgår uddannelserne på to institutioner i opgørelsen. Statskundskab udbydes også på en tredje uddannelsesinstitution, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

Derudover er det interessant, hvordan de enkelte uddannelsesinstitutioner der udbyder de pågældende uddannelser, klarer sig, når det gælder andelen af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører. I den analyserede periode er der på psykologi ikke nævneværdige forskelle på tværs af de tre uddannelsesinstitutioner, som indgår i figuren. På de tre institutioner ligger den faktiske fuldførelse 9-12 procentpoint over den forventede fuldførelse på psykologiuddannelsen, som det fremgår af nedenstående figur 4.

I den analyserede periode er der på jurauddannelsen større forskelle fordelt på uddannelsesinstitution. På den ene institution er den faktiske fuldførelse 68 pct., og dermed over den forventede fuldførelse på 63 pct. Anderledes forholder det sig på de to øvrige institutioner, der indgår i figuren, hvor den faktiske fuldførelse ligger under den forventede. På den ene af de to institutioner er den faktiske fuldførelse 15 procentpoint under den forventede, mens den ligger 9 procentpoint under på den anden institution.

Figur 4 // Andel af studerende fra lavindkomstfamilier, der fuldfører påbegyndt bachelor i henholdsvis psykologi og jura fordelt efter uddannelsesinstitution

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

Anm.: Psykologi udbydes på en fjerde institution, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

Jura udbydes på en fjerde institution, men i undersøgelsen er kun inkluderet uddannelser, hvor der i opgørelsesperioden minimum er startet 250 personer, hvoraf mindst 20 skal være fra lavindkomstgruppen.

Bilag: Regression i forhold til at tage højde for baggrundskaraktetika

Bilag: Regression i forhold til at tage højde for baggrundskarakteristika

Analysen anvender en simpel regressionsmodel til at estimere den forventede sandsynlighed for at en person fra lavindkomstgruppen fuldfører en påbegyndt videregående uddannelse. Modellen samler alle uddannelsesforløb for personer fra lavindkomstgruppen og estimerer sammenhængen mellem, om de rent faktisk gennemfører den påbegyndte uddannelse og en række baggrundskarakteristika.

Den simple model viser fx, at kvinder fra lavindkomstgruppen har omkring 9 pct. point større sandsynlighed for at gennemføre en videregående uddannelse sammenlignet med mænd, jf. tabel 4. Derudover viser den simple model, at ældre personer ser ud til at have en højere sandsynlighed for at fuldføre, og at personer med et højere adgangsgivende karaktersnit også har højere sandsynlighed for at gennemføre.

Ved at benytte denne simple regressionsmodel er det muligt at estimere den forventede sandsynlighed for at gennemføre en påbegyndt uddannelse for hver enkelt person. Og derved er det muligt at se på, om en høj eller lav andel af studerende fra lavindkomstgruppen, der gennemfører en påbegyndt uddannelse, til dels kan være forklaret ved nogle af disse bagvedliggende faktorer.

Tabel 4 // Regression af sammenhæng mellem sandsynlighed for at gennemføre påbegyndt videregående uddannelse og baggrundskarakteristika.

	Koefficient
Kvinder ift. mænd	0,094***
Ikke-vestlig baggrund ift. dansk	-0,052***
Forældres uddannelsesniveau ift. ufaglærte	
Faglærte	0,028***
Videregående udd.	0,021*
Alder ved studiestart	0,150***
Alder ved studiestart^2	-0,003***
Antal tidligere påbegyndte udd.	0,066***
Antal tidligere påbegyndte udd.^2	-0,016***
Gym. Karakterer	0,005***
Gymnasieretning ift. mat. STX:	
Sproglig STX	-0,048***
Øvrige	-0,109***
N	18006
adj. R-sq	0,046

Note: *= 10 pct. signifikansniveau, **= 5 pct. signifikansniveau, ***= 1 pct. signifikansniveau.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik

—

DEA

Tænk tanken DEA
Fiolstræde 44
1171 København K
www.dea.nu